

Wychodzi dwa razy dziennie, o godz. 12-tej w po-
łudnie i o godzinie 6-tej
wieczorem.

PRENUMERATA wyno-
si w Krakowie: miesię-
cznie 2 kor., kwartalnie
kor. 6, za jednorazowe
zanoszenie do domu do-
placa się 40 hal., za dwu-
razowe 60 hal.

Na prowincji: miesię-
cznie kor. 2 hal. 70, kwar-
talnie kor. 8. W państwie
Niemieckiem kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za
wrazową wysyłkę dziennie dopłaca się 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu: 40 hal.

Osobna prenumerata na
wydanie wiecz. wynosi
miesięcznie w miejscu
z odnośniami do domu
1 koronę.

Numer połudn. 10 hal. wie-
czorny 4 hal. Listy pie-
niężne przekazy na prenu-
meratę i inseraty, franco
do Administracji „Głosu
Narodu“. — Prenumeratę
oprócz upoważnionych a-
genji przyjmuje każdy
urząd pocztowy w obrębie
monarchji i w państwie
niemieckiem. Reklamacje

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny założony w r. 1892 przez JÓZEFA ROGOSZA.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

niesopieczutowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Rękopisów redakcja niezwraea
Adres Red.: Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głos Narodu“ Kraków. Tel. Nr. 190

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowem „Głosu Narodu“, róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 7
Od miejsca wiersza drobnem ismem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 h. za pierwszy raz
każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokółowski, Pasak
Hermanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Opelik, M. Dukas, M. Schalek, E. Braun, Kutschera & Schlerl, R. Moses, Friedl, w Berlinie F. E. Cos, w Budapeszcie.
J. Leopold, w Paryżu de Raoskowski 14 Cite de Treviso, John F. Jones & Cie.

Memoryał polaków amerykańskich.

II.

Kościół niezależny polski w Stanach Zjedno-
czonych, który liczbą wzrasta wskutek braku pol-
skich biskupów z każdym rokiem więcej i więcej,
zawdzięcza swoje powstanie irlandzkim bisku-
pom. Oni to szowinizmem narodowym, bezwzględ-
nym postępowaniem odepchnęli od siebie pol-
skich wychodźców od łona katolickiego Kościoła i
wydali ich na łup samozwańczych pseudobisku-
pów, którzy zawdzięczając zwlekaniu Rzymu w
wyznaczeniu legalnych polskich biskupów i o-
gólnem rozgoryczeniu Polaków, zbierają obfity
plon pośród polskich wychodźców i liczbą herezję
wzmacniają i rozszerzają. Mianowaniu polskich
biskupów dla północnej Ameryki sprzeciwiają się
irlandzcy Biskupi, po pierwsze ze względów czy-
sto materialnych; Polacy bowiem rocznie tyle
płacą katedraticum, że według normy europej-
skich biskupich pensji Polacy amerykańscy są
w stanie utrzymać nie dziesięciu, ale kilkudziesię-
ciu biskupów. Ludność polska w Północnej A-
meryce jest najofiarniejszą na cele Boże, chyba
na całej kuli ziemskiej chrześcijańskiej, rocznie
bowiem wypłacają na utrzymanie bisku-
pów irlandzkich, kościołów polskich, proboszczów
szkół parafialnych, zakonnic, przeciętnie
30.000.000 lirów. z

Po drugie Biskupi irlandzcy sprzeciwiają się
mianowaniu polskich biskupów ze względów
czysto politycznych, albowiem w razie nazna-
czeniatakowych przez Stolicę św., oni będą zmu-
szeni podzielić się wpływami jakie obecnie wy-
wierają na wewnętrzną politykę Stanów Zjedn.

Od zaspokojenia przez Stolicę św. próśb pol-
skich wychodźców w Ameryce zależeć będzie los
religijny dwóch i pół milionów katolików polskiej
narodowości. Polski obywatel w Stanach Zje-
dnoczonych znany jest ze swojej religijności, ale
jego religijność jest najściślej złączona z naro-
dowością. U polskiego wychodźcy w półn. Ame-
ryce religia i narodowość jest to synonim. Polski
wychodźca tak długo pozostanie najwierniejszym
dzieckiem Kościoła katolickiego i Stolicy św., jak
długo pozostanie Polakiem. A czy potrafi. Ojciec
święty, polski wychodźca zostać dobrym Pola-
kiem bez własnego biskupa, który tylko jeden po-
trafi zrozumieć potrzeby jego duszy, wychować
dla niego dobrych a zacnych polskich kapłanów,
być dla niego czułym ojcem na obczyźnie? Czy
potrafi polski wychodźca oprzeć się wpływom no-
wo-pogańskim i zdziwieniu obyczajów, skoro on
jest obrażony w najświętszych swej duszy idea-
łach, serca i przekonań, za które jego ojcowie
praojcowie i dziady przelewali krew na polach
bitew walcząc z wrogami ojczyzny, wiary świętej
i świętości narodowych? Po stokroć nie.

Wprawdzie zeszłego roku w imieniu Stolicy
św. objeżdżał osady polskie w Stan. Zjednoczo-
nych Arcybisk. Symon dla zbadania stosunków
kościelnych, ale objazd jego nie tylko nie uspo-
koił rozgoryczenia pośród amerykańskiej Polonii
ale przeciwnie, jego tryumfalny objazd po Sta-
nach Zjednoczonych nadziaja, jaką wlaś w serca
polskich wychodźców, rozdrażnił jeszcze więcej
serca Polaków.

Gdy nareszcie angielsko-katolickie gazety po-
dały korespondencję z Rzymu, że sprawa polskich
biskupstw jest na razie pogrzebaną, a jeżeli kie-
dykolwiek rozwiąże się, to połowicznie, tylko pra-
wa polska w Stanach Zjednoczonych, reprezento-
wana w liczbie 50 z górą dzienników i tygodników
zaczęła głośno narzekać i nawoływać lud do
buntów przeciw prawowitej władzy duchownej
Jedną z bardzo wpływowych gazet polskich,
licząca kilkadziesiąt tysięcy abonentów, „Ku-
ryer Polski“ w numerze 5, 1906 roku napisała
odezwę do ludu polskiego, zamieszkałego w Sta-
nach Zjednoczonych mniej więcej w tym sensie:

„W każdej archidiecezyi najstarszy kapłan lub
kanonik niech będzie dla nas tymczasowo arcybi-
skupem. W każdej diecezyi najstarszy kapłan
niech będzie dla nas tymczasem biskupem. Niech
polscy kapłani wybierają z pośród siebie star-
szych i będą im posłuszni, a lud polski pójdzie
za nimi... bo tu idzie o życie lub śmierć ludu
polskiego“. Inne dzienniki polskie odezwały się
mniej więcej w tym samym tonie. To też męty
społeczne nie omieszkują korzystać z tego roz-
ognienia umysłów ogółu polskiego. Po wyjeździe
z Ameryki arcybiskupa Symona i wskutek zwło-
ki stolicy św. w załatwieniu sprawy polskich bi-
skupów, liczba niezależnych i apostatów zaczęła
przerażać wzrastać. W połowie lata b. r.
w S. Louis odpadło od kościoła gromadnie 200
rodzin polskich i przystąpiło do anglikańskiej
herezyi. O innych apostazyach w rozmaitych
miejscowościach Stanów nie wspominały. W do-
datku musimy zaznaczyć, że w skutek strasznych
klęsk ekonomicznych i politycznych w państwie
rosyjskiem setki tysięcy polskiego ludu spieszą
do rozmaitych portów Europy, ażeby odplnąć
do Stanów Zjedn. W tych portach gromadnie
uwijają się przebiegli agenci wysłani z ramienia
odpadłych duchownych, którzy świętokradzko
sobie przyswoili godność biskupią np. w Chicago
Kozłowski, w Buffalo Kamiński, w Scranton Ho-
dur, w Cleveland Kolaszewski, ażeby lud nieobe-
nany ze stosunkami amerykańskimi, bałamucić,
prowadzić ku wiekiustemu zatraceniu, agitując
przeciw irlandzkim Biskupom i zalecając, ażeby
po przybyciu do Stanów Zjednoczonych podle-
gali władzy pseudobiskupów mianujących siebie
biskupami „z woli ludu“

Z Rosji i zaboru rosyjskiego.

SKARBIEC CZĘSTOCHOWSKI ZAGROŻONY.

Wybuch bomby, którą rzucono w Częstocho-
wie w końcu grudnia 1905 r., sprawił takie
wstrząśnienie, że zarysował się pułap w skarbcu
jasnogórskim. Obecnie, jak donoszą pisma war-
szawskie, pęknięcie sklepienia przybrało rozmia-
ry tak poważne, że trzeba było usunąć wszystkie
zbiory ze skarbcza i sklepienie podstemplować.
Roboty około naprawy gruntownej, już rozpocze-
te, potrwać czas dłuższy, a zbiory pamiątek ja-
snogórskich będą niedostępne dla ogółu, dopóki
nie wrócą na dawne miejsce, do skarbcza.

EKSPROPRJACJA I SAMOŚĄD.

O tragicznym wypadku eksproprjacji i samo-
sądu nad napastnikami donosi korespondent „To-
wariszcz“ z Kurska. Oto kilka szczegółów:

Do sklepu kupca Michalewa wszedło dwóch
przywólcie ubranych młodych ludzi i zażądało
papierosów. W sklepie był brat właściciela, mały
chłopak.

— No, a teraz podnieście ręce do góry.

— Myślałem, iż żartuje, opowiadał później
kupiec, gdy w tem obydwoj krzyknęli: „ręce do
góry!“

Przerażony kupiec i chłopak stanęli bez ru-
chu pod lufami rewolwerów, a jeden z napastni-
ków począł wyjmować pieniądze z kasy.

W jednej chwili chłopak skoczył pod ladę i
przez otwarte drzwi sklepu wybiegł na ulicę.

Za sekundę rozpaczliwe krzyki chłopaka roz-
legły się na spokojnej i cichej dotychczas ulicy.

Eksproprjatorzy, pochwytywszy 50 rubli, wy-
padli ze sklepu i rzucili się co tchu w dolną część
miasta. Za nimi w pośpiechu pobiegli stójkowi i a-
gent ochrany. Dobiegłszy do bulwaru nad rzeką
Tuskaria eksproprjatorzy dali salwę do policyan-
tów, którzy odpowiedzieli również wystrzałami z
rewolwerów. Z góry do rzeki tłumnie biegła pu-
bliczność, pędzili dorożkarze kazacy... Ekspro-
prjatorzy biegli dalej. Drogę przecięli im rybak
Tokarew i uriadnik Pietryków, lecz pierwszy z
nich został na miejscu zabity celnym strzałem z
brauninga, drugi, śmiertelnie raniony.

Oczyściwszy sobie w ten sposób drogę ekspro-
prjatorzy zbliżali się już do mostu, za którym
łatwo skryć się mogli w lesie lub w zbożu, gdy
drogę odeciął im oddział policyi i kozaków.
Rzucili się więc z brzegu na stromą górę bulwa-
ru, lecz tu spotkały ich kule policyantów i ka-
mieniami rozjuszonego tłumu. Obaj byli już ranie-
ni i upadali ze znużenia. Jednemu z rany w bo-
ku strumieniem płynęła krew, którą powstrzy-
mował przykładając chustkę. Otoczeni ze wszyst-
kich stron, ostrzeliwując się, zbiedzcy ranili jesz-
cze dwóch ścigających, biegnąc brzegiem z po-
wrotem. Po wysokim bulwarze ich śladem biegł
tysiączny, wyjący tłum, chećwie śledząc za każ-
dym ruchem ściganych na śmierć ludzi.

Wreszcie jeden z bandytów trafiony potęż-
nym kamieniem, padł, drugi, wystrzelwszy wszy-
stkie naboje był przebity pikami przez nadbie-
głych kozaków. Wtedy zaszło coś straszego.
Tłum rzucił się na leżących eksproprjatorów i
zaczęło się straszne katowanie. Bito kamieniami,
kijami, kulakami, czem się dało.

Gdy policyi udało się rozproszyć rozjuszony
tłum, jeden z bandytów był już martwy, a dru-
gi znajdował się w agonji i w drodze do szpitala
zmarł.

PROGRAM „PRAWDZIWYCH“ ROSYAN.

Na ostatnim posiedzeniu warszawskiego od-
działu „Związku Narodu Rosyjskiego“ zreago-
wano i przyjęto następującą platformę wybor-
czą dla „prawdziwych“ rosyjan w Królestwie
Polskiem:

1) Rosja jest niepodzielną. Autonomia kre-
sów jest niedopuszczalna.

2) Naczelna władza nad kresami musi być
powierzona ludziom wyznania prawosławnego i
szczerze-rosyjskim z przekonania.

3) Językiem urzędowym w urzędach administracyjnych, w wojsku, sądzie i szkole musi być język rosyjski.

4) Zadaniem szkoły rosyjskiej na kresach musi być szerzenie ideałów (!) rosyjskiej państwowości wśród „inorodców“.

5) Sąd musi być wyłącznie rosyjski.

6) Prawo cywilne i karne musi być na kresach takie same, jak i w Cesarstwie.

7) Cerkiew prawosławna na kresach musi korzystać z osobnych praw i przywilejów.

8) Przy wszystkich cerkwiach na kresach muszą być zorganizowane i przez rząd subsydiowane towarzystwa (bractwa) religijno-państwowego charakteru.

9) Rząd powinien się starać, aby ziemia na kresach przeszła do rąk właścicieli-rosjan.

10) Dla urzędników rządowych na kresach muszą być uchwalone szczególne przywileje.

11) Musi być organizowana specjalna wyższa instancja rządowa, której zadaniem ma być ochrona interesów ludności rosyjskiej na kresach.

Tylko tyle...

Kronika.

KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCJAN

KRAKOW 29 lipca.

— **Kalendarzyk kościelny.** Dziś w poniedziałek Merty panny, Feliksa i Olawa męczenników; we wtorek Abdona i Julitty panny męczenników.

Kalendarzyk astronomiczny. Wschód słońca rozpoczyna się o g. 4 minut 6, zachód przypada o g. 7 m. 26; długość dnia wynosi g. 15 m. 20.

Nabożeństwo 40-godzinne rozpoczyna się we środę d. 31 b. m. w kościele OO. Franciszkanów, kończy się zaś d. 2 sierpnia odpustem Porciunkuli.

We środę uroczyste nabożeństwo w kościele OO. Jezuitów na Wesołej i u św. Barbary ku czci im. Ignacego Lojoli, założyciela zakonu.

— **Święcenie niedziel.** Uporni majsterkowie rzeźnicy za nic mają uchwały swojego cechu, za nic uchwałę olbrzymiej większości fachowego grona i życzenia prezydium miasta. Panowie ci z istic pogańską zaciętością i prawdziwie murzyńskim uporem występują ze swoim: „Liberum veto“. Wczoraj uważaliśmy, jak ci panowie sprzedawali mięso w sklepach na Szczepańskim placu i w jatkach poddominikańskich przeważnie samym tylko chłopkom, którym także nie brak pogańskich nawyczek. Sprzedaż odbywała się pod ochroną policji, którą ci panowie widocznie musieli wezwać. Zauważyliśmy, jak w jednej z takich jatek właściciele opowiadali kupującemu, że będą za wsze i w każdą niedzielę mięso sprzedawać.

Przy placu Szczepańskim sprzedawali wczoraj mięso w sklepach Franciszka Miszczyńskiego, Wojciecha Zydronia i Szymana Drozdowskiego, zaś w jatkach poddominikańskich u Wereszczyńskiego, Adamskiego, Domagańskiego, Dobrzańskiego, Zygmunta i Piskowiczowej.

Na Kazimierzu wszystkie sklepy żydowskie z mięsem były otwarte, ale targu prawie że nie było.

— **Festyn p. M. Mądrzykowskiego** w Parku Krakowskim zgromadził wczoraj około 4.000 osób, które oprócz podziwiania popisu pyrotechnicznego, słuchały koncertu muzyki wojskowej 56 pp. pod osobistym kierunkiem kapelmistrza p. Marka. Ognie sztuczne zyskały zasłużony poklask publiczności. Oprócz niezliczonych rakiet brylantowych, świec rzymskich, żabek, wodnych smoków i t. p. nowością wielce efektowną był brylantowy wodospad, który ogólne uzyskał uznanie tłumnie zebranej publiczności. Pogoda tym razem dopisała.

— **KRWAWY ZAJŚCIE.** W nocy z soboty na niedzielę na plantach koło kawiarni Drobnera jakiś student gimnazjalny zaczął plantowego o to, że ten miał głośnić na dra Petelena za a nie na Daszyńskiego. Zaczepiony plantowy Jan Matysik miał się porwać na owego studenta, czemu przeszkadzili dwaj stolarze Franciszek Kozłowski i Stan. Adamowski. Wtedy rzucił się na nich Matysik i pokaleczył ich nożem, przy czym Kozłowskiemu przebił płuć a Adamowskiemu bok. Przyzwane pogotowie ratunkowe odwiozło Kozłowskiego do szpitala św. Łazarza. Matysika aresztowano a z nim wyrobnika Jana Grzywę, który również wniósł się do tej bójki.

Student, który dał powód do tego zajścia umknął z placu boju.

— **Abonament** na utrzymanie w dobrym stanie lamp łukowych, motorów i całych instalacji elektrycznych zaprowadza w Krakowie Biuro elektrotechniczne i zakład instalacyjny „Agrodynamo“ p. Kleczewskiego.

Korzyści dla abonentów są następujące: Instalacje, w odstępach czasu stosownie do umowy, bada elektromonter, który czyści lampy łukowe w razie potrzeby nowe węgle zakłada i wszelkie wady natychmiast usuwa, czyści motory naoliwia i t. d.

Raz na miesiąc bada całą instalację jeden z elektro-inżynierów. Badanie to obejmuje ściśle obejrzenie całego urządzenia i mierzenie izolacji.

Wszelkie naprawy, dające się na miejscu przeprowadzić uskutecznią się bezpłatnie, licząc tylko za zużyty materiał.

Oprócz tego, każdy abonent półroczny i roczny ma prawo do bezpłatnej pomocy, w razie nieprawidłowego funkcjonowania urządzenia między godziną 8 rano a 8 wieczór, bez względu na to czy w dniu tym była już instalacja badana czy nie.

Ceny abonamentu wynoszą: Za obsługę trzechrazową w tygodniu kwartalnie 4 korony, za jednorazową 3 korony od 1 lampy łukowej lub motoru do siły 2 koni.

— **ARESztOWANIE ZŁODZIEJA.** Policja aresztowała w sobotę Antoniego Dyrka, zuchwałego złodzieja, bez stałego pobytu. Dyrek przy aresztowaniu porwał się na inspektora policji p. Jakóba Kareza i zdjął śmiało wyrwać karabin żołnierzowi policyjnemu, który mu jednak natychmiast odebrano.

— **Nie szpieg, ale oszust.** Sprawa szpiegowska Ludwika Kotlarewicz, która tyle hałasu narobiła, okazała się w rzeczywistości nieudolnym oszustwem, jakiegoś niezbyt sprytnego jegomościa, który straciwszy w Królestwie Polskim grunt pod nogami dla swych operacji, przeniósł się do Galicji, myśląc, że tu znajdzie bardziej odpowiedni teren dla swych „genialnych“ operacji. Jako „hr. Zieliński, b. oficer gwardii, gorący patriota i męczennik sprawy narodowej“, przedstawił się na bruku lwowskim i dzięki szczęściu, jakie mu towarzyszyło, dostał dyurnum w dyrekcji skarbu. Możeby znalazł jakąś skromną egzystencję, gdyby nie żądza przygód która go popchnęła do szantażu, a potem do utraty posady i paru miesięcy więzienia. Po odbyciu kary miał Kotlarewicz zostać wydalonym z granic Austrii i oddano go do aresztów miejskich, celem odszupasowania. Niespostrzeżenie jednak umknął z nich i zbiegł niewiadomo gdzie. Kotlarewicz wypłynął jednak niedługo w Brodach, tym razem jako Mikołaj Kryłow, b. podoficer wojsk rosyjskich i „zdrajca“. Zgłosił się do tamtejszej policji z propozycją, iż wyda pułkownika zandarmeryi Erdmana z Kijowa, oraz oficera austriackiego, który Erdmanowi wydał plany fortecy przemyskiej. Do pomocy więc w schwytaniu szpiegów dodano ajenta Szpanga. Dalszy ciąg afery i epilog: aresztowanie rzekomego Kryłowa w Starym Zagórze, wiadomy. Ze Kryłow pracował dawną szkołą sensacyjnych romansów, świadczy tajemniczy list „rosyjskiego sztabu generalnego“ przyniesiony mu w nocy do hotelu, w którym mieszkał w Brodach, a potem wrzucony do pieca. Treść tego listu była taka, że rosyjski sztab generalny, może Kryłowowi ofiarować więcej niż „Germania“ i prosi go, aby odstąpił od zdradzenia tej afery szpiegowskiej władzom austriackim. Chodziło Kotlarewiczowi by w ten sposób wydobyć od rządu więcej pieniędzy. Niepotrzebnie w tej sprawie zmobilizowano tyle organów policyjnych, niepotrzebnie powpłatywano w afere ko biety, z których jedna zawiła tylko ten, że oszustowi posłała zapomogę 20 k., niepotrzebne są chyba w dalszym ciągu konferencje, nowe aresztowanie i obrady, kiedy sprawa już się wyklarowała i prócz uśmiechu lekceważenia dla pomysłowości... Kotlarewicz, nie zdaje się sensacyjnego już nie przyniesie.

— **GALERJA JAKOWIĆZA** w którą pewni spekulanci „ubrali“ Lwów, niepokoi ojców miasta i Magistrat.

P. Maryan Olszewski wydał broszurę p. t. „Quousque tandem“, w której spokojnie, rzeczowo,

umiarkowanie i widocznie hamując się, omawia słynne skarby Jakowicza, nabyte dla miejskiej galerii obrazów i stawia jedynie racjonalne żądanie, wyzbycia się tych skarbów za co bądź i jak najprędzej, byle skończyć z tą... kompromitacją. Ponieważ p. Olszewski jest asystentem miejskiego muzeum przemysłowego, więc za tę broszurę wytoczono mu śledztwo dyscyplinarne.

Zamiast zatem ścigać i ukarać tych, którzy miasto w błąd wprowadzili, magistrat lwowski uderza na wykrywców oszustwa... Dziwne obyczaje i dziwna sprawiedliwość...

— **Zjazd leśników.** W roku bieżącym upływa 25 lat od czasu założenia galicyjskiego Towarzystwa leśnego. Dla uświetnienia tej ważnej chwili, dla sumiennego obrachunku z pracy ubiegłego stulecia w dziedzinie naszego leśnictwa, wreszcie dla zakreślenia programu na przyszłość w jak najszerszych ramach, postanowił Wydział Towarzystwa leśnego urządzić przy sposobności Walnego Zgromadzenia ogólny zjazd polskich leśników.

Zjazd ten odbędzie się w Krakowie od 18 do 22 sierpnia 1907. Kto pragnie wziąć udział w obradach Zjazdu, zechce zawiadomić o tem Wydział Towarzystwa leśnego we Lwowie, ul. Zybkiewicza 10 i nadesłać tytułem kosztów kwotę 4 korony najdalej do dnia 31 lipca b. r., poczem wpisany zostanie do listy uczestników.

Uczestnicy Zjazdu mają prawo zabierania głosu i głosowania w obradach, prawo udziału w wycieczce do lasów krzeszowickich, nad to otrzymają bezpłatnie „Pamiętnik Towarzystwa leśnego“ wydany z okazji 25-cio letniego jubileuszu, jakoteż referaty zjazdowe. Uczestnicy, mający zamiar przybyć z Paniami, zechcą zawiadomić o tem Wydział Tow. leśnego, aby można było wyszukać odpowiednie pomieszczenie.

Porządek obrad dzienny obejmuje: dnia 20 sierpnia: I) zagajenie, II) wybór prezydium Zjazdu, III) przemowa jubileuszowa, 4) rozprawy: Rozwój polskiego leśnictwa w XIX wieku a) Referent dla Królestwa polskiego p. Aleksander Nowicki z Warszawy, b) Referent dla Wielkiego Księstwa poznańskiego p. Filip Skoraczewski z Bagatelki. c) Referent dla Galicji p. Ignacy Szczerbowski ze Lwowa. 2) O wpływie prądów ekonomicznych na rozwój nauki urzędzenia gospodarstwa lasowego. Referent p. Bronisław Lipiński ze Lwowa. 3) Znaczenie społeczne leśnika w ogóle i w pojedynczych dzielnicach Polski. Środki do podniesienia wpływu należnego leśnikowi na gospodarstwo ogólnie krajowe. Referent p. Leon Chaliński z Poturzyca. IV) O konieczności założenia w Królestwie polskim wyższej szkoły leśnej polskiej. Referent p. Józef Stankiewicz z Warszawy.

Dnia 21 sierpnia. 5) Ochrona ptaków pożytecznych ze względu na lasy i środki przyczyniające się do rozmnożenia ptactwa, a tem samem do ochrony drzewostanów. Referent p. Cyryl Kochanowski ze Lwowa. 6) Sprawozdanie z wycieczki. 7) Wnioski członków Zjazdu.

V. Sprawy administracyjne Towarzystwa leśnego. 1) Sprawozdanie Wydziału za r. 1906/7. 2) Sprawozdanie rachunkowe za rok 1906. 3) Uchwalenie budżetu na r. 1908. 4) Wybory: prezesa, dwu wiceprezesów, czterech członków Wydziału. Z Wydziału ustępują pp.: Jasienicki Jan, Rudziński Michał, Scheuring Herman i Wobr Wincenty. Wybór komisji rachunkowej na r. 1908. 6) Wnioski członków Towarzystwa leśnego.

Zakopane. „Wieczór literacki“ B. Gorczyńskiego który odbędzie się dnia 30 lipca, będzie wstępem do całego szeregu wieczorów teatralnych, poświęconych wieczorom literackim. Dyrekcja zaniechawszy wieczorów „kabaretowych“ zmierza do podniesienia poziomu przedstawień. W wieczorze B. Gorczyńskiego bierze udział p. Adwentowicz który rolę „Inteligenta“ rozpoczyna swe występy na scenie teatru „Rozmaitości“.

— **Handel żywym towarem.** W jednym z hoteli wiedeńskich zostali przed kilku dniami przyaresztowani dwaj kupcy z Buenos Aires, jako podejrzeni o handel dziewczętami, a mianowicie 30-letni Wolf Goldenberg, urodzony Warszawianin (żyd) i Herman Burski Rosyanin.

Paski, Torebki, Woalki, rękawiczki, Krawatki i Kołnierze damskie.

poleca w wielkim wyborze po możliwie niskich cenach

C. SZCZURKOWSKI, Kraków Grodzka 2.

Burski, bardzo bogaty kupiec, jest właścicielem domu publicznego w Buenos Aires (Brazylia) i jako handlarz dziewcząt notowanym był już kilka razy przez policję tamtejszą. Jego podróże do Europy, specjalnie do Galicji, by złowić niedoświadczone dziewczęta i rzucić je na pastwę występku, powtarzały się często, agentami jego byli właśnie Goldenberg i jeszcze jeden zbiegły mężczyzna. Do hotelu wiedeńskiego przywabili oni za pomocą obietnic 17 letnią dziewczynę z Jaworzna w Galicji, aby ją dostarczyć do swego zakładu w Brazylji. Dziewczę to w piątek oddała policja pod opiekę „Ligi dla zwalczania handlu żywym towarem”. Obaj zbrodniarze dostaną się przed kratki sądowe.

— OHYDNY ZBRODNIARZ. Do jakiego zwyrodnienia dochodzą ludzie, o tem świadczą trzy straszliwe zbrodnie popełnione tego samego dnia w Berlinie, przez niewyśledzonego dotąd sprawcę.

Dzienniki berlińskie podają o tem następujące szczegóły:

Około godziny 2, w alei Prenzlaukskiej, zbliżył się do 5 letniej córeczki trafikanta Knispla jakiś młody człowiek i ofiarował jej grosz pod warunkiem, że go zaprowadzi do domu rodzicielskiego. Zaledwie jednak dziecko weszło do sieni, zbrodniarz zadał mu jakimś ostrym narzędziem ranę w brzuch i uciekł. Dziecko jest ciężko ranne, ale lekarze mają nadzieję, że wyzdrowieje.

W kilka minut potem, ten sam zbrodniarz w taki sam sposób zwabił trzyletnią dziewczynkę do jednego z domów przy ulicy Heinersdorfskiej, i zadał jej trzy straszliwe pchnięcia w brzuch. Dziewczynka jest śmiertelnie ranna.

Ztamtąd udał się morderca na Rykestrasse i tam zakłął pchnięciem w serce 4 letnią dziewczynkę.

Te trzy ohydne zbrodnie, popełnione prawie równocześnie, wzburzyły ludność miasta do najwyższego stopnia. Policja rozpoczęła energiczne poszukiwania, i wyznaczyła 1000 marek nagrody za wykrycie sprawy.

Lekarze przypuszczają, że czynu dopuścił się obłąkany.

ZJAZD WILHELMA II. Z MIKOŁAJEM II.

Według półurzędowych doniesień, zjadą się Mikołaj II z Wilhelmem II na morzu bałtyckim pod Świnemuende. Zjazd nastąpi 3 lub 4 sierpnia. Świnemuende leży u ujścia Odry.

Celem zjazdu będzie oczywiście omówienie wewnętrznej sytuacji politycznej w Rosji, bo jak wiadomo, obecnie wpływ pruski jest wszędy potężnym w Petersburgu. Rosyjska biurokracja widzi swoje ocalenie w pomocy na pół despotycznych Prus, dla których znowu rozwój konstytucyjny Rosji stanowi poważne niebezpieczeństwo. W toku rozmowy obu cesarzy, poruszoną będzie niezawodnie kwestya polska, a łatwo się domyślić w jakim kierunku Wilhelm II udzieli rad swemu kuzynowi i przyjacielowi.

Najtańszy

Skład Fortepianów W. BARABASZA

KRAKÓW, Rynek L. 39, 1 p.; Litała A. 8
(Dom W-go J. F. Fischera)

Z opery.

„Żydówka“ Halewygo.

Słuchając dziś „Żydówki“ niepodobna oczywiście przykładać do niej miary dzisiejszych wymagań; na niejedną naiwną sytuację, niedomyślność kardynała, na rzetargnienie księżniczki, nie poznającej rodzzonego męża stojącego tuż obok, zamknąć trzeba oczy. W muzyce za to samej doszukać się i dziś można ustępów o silnym dramatycznym wyrazie, i choć nie zawsze odpowiada ona nastrojowi rodzajowi sytuacji, to jednak modlitwa aktu drugiego, tegoż finał, wreście nawet słynne „Rachelo kiedy pan“ długo jeszcze nie będą chybiały wrażenia. Następcza przytem opera ta niemało pola do popisu dla śpiewaków, zwłaszcza dla efektownej roli Eleazara. Nieraz już i u nas zbierał w niej oklaski p. Floryański, zaliczający w długiej swej i owoonej karierze, rolę tę do lepszych. Ze na głosie

jego o gardlanej zawsze emisji czuć dość znacznie już dziś zmęczenie, zwłaszcza w górnych tonach, nie dziwnego, została natomiast pełna dramatycznej ekspresji gra, z jaką akcentuje artysta fanatyczną naturę złotnika Eleazara. Arya czwartego aktu musiała być na żądanie powtórzoną. Rachelę śpiewała p. Łopatyńska, wywiązując się jak na swoje siły chlubnie z zadania, choć brakło może i tu silniejszych akcentów, bez których rola ta staje się nieco monotonna. Pan Mossoczy sztywnością zastępując powagę, frazował jak zawsze ładnie i szlachetnie, jedynie w scenie przekleństwa nie stać go było na potrzebną siłę. Role Eudoksy i Leopolda, na których mówiąc nawiasem najwięcej znać sędziwy wiek dzieła, znalazły wreszcie odpowiednich wykonawców. Zazwyczaj bowiem zdarzało się, że sympatyczny wiolonczelista opery p. Jaroński porzucał raz na rok swój instrument, by wejść za scenę i wykonać mimicznie raczej tę szczerze dziś zabawną ale bądź co bądź potrzebną rolę, a napisaną dla tenora nie dla wiolonczelisty. Pan Malawski wykonał objawiając ją, doskonale. A reszta? „Tłum niezliczony“ łatwo było przeliczyć, a odnosił się on z równą niechęcią do kardynała, co do złotnika, z powodu że zajmują im czas drogi. Czy tak też tańczono po ulicach Konstancji jak u nas w pierwszym akcie, niewiadomo, na szczęście były to mury tyłu, tylu już miast innych widzianych na naszej scenie. Publiczność pewnych sfer teatru przyjęła dziwny ten taniec z frenetycznym zapalem, a kierował nim przeważnie niewybredny smak i gust. „A jednak on... on nadejść ma...“ eż.

Telegramy.

SPISEK NA MINISTRA WOJNY.

PETERSBURG. (B. kor.) Dzienniki donoszą o rzekomym spisku na ministra wojny Rödiger'a. Kilku skompromitowanych urzędników zostało uwięzionych.

ECHA ZAMACHU na LAUNITZA.

PETERSBURG. (Pet. Aj. tel.) Sąd okręgowy wojenny, rozważywszy sprawę współników zabójstwa naczelnika miasta. Launitza, skazał podsądnych Grońskiego i Sztiwtera na karę śmierci przez powieszenie.

KADECI PRZED WYBORAMI.

PETERSBURG. (B. kor.) Wskutek zakazania kadetom urzędzenia kongresu w Rosji, zwołują kadeci zgromadzenie delegatów do Finlandyi, celem powzięcia uchwał w sprawie najbliższej kampanii wyborczej.

ZAMORDOWANIE PODPUŁKOWNIKA.

TYFLIS. (Pet. Aj. tel.) W Zakatałach zabito dowódcę drugiego batalionu 201 pułku rezerwowego lebedyńskiego, podpułkownika Dobrowolskiego. Zabójcą jest szeregowiec tegoż batalionu, zesłany majątek z pancernika „Tri Swiatitiela“, którego ujęto.

O POGROM W BIAŁYMSTOKU.

BIAŁYSTOK. (Pet. Aj. tel.) Po pięciodniowych rozprawach w sprawie o pogrom na białostockiej stacji kolejowej, sąd okręgowy skazał: 1-go oskarżonego na 8 lat ciężkich robót, 3 na umieszczenie przez rok i 3 miesiące w oddziałach aresztanckich, 1-go na 8 miesięcy więzienia. Sześciu podsądnych uniewinniono. Jeden podsądny 25 b. m. zbiegł i ukrył się. — Pretensye cywilne odrzucono.

BOMBY.

KIJÓW. Przy ulicy Wozniesińskiej dzieci, bawiąc się, znalazły siedem bomb nabitých.

ZWIERZĘCA NAPAŚĆ.

WILNO. W domu Falkowskiego w nocy czterech zbrojnych ludzi zamordowały stróża, dostało się do mieszkania Towgina. Nie zastawszy właściciela, bandyci związali jego 80-letnią siostrę, Aleksandrę, włożyli jej na głowę wiadro, przywiązali je do korpusu i oblawszy staruszkę benzyną, podpaliłi. Gdy staruszka w strasznych męczarniach skończyła życie, zbrodniarze obrabowali mieszkanie ze wszystkiego, co posiadało jakąkolwiek wartość, poczem porozlewali wszędzie benzynę, zapalili ją, a sami umknęli.

REWOLUCYA W PERSYI.

TEHERAN. W różnych stronach Persyi powtórzyły się rozruchy przeciw rządowe. Rewolucya ogarnia armię. Szach, inspirowany przez biurokrację, okazuje się nieugiętym wobec żądań narodu.

WYKRADZENIE TAJEMNICY BALONU.

PARYZ. W tutejszych kołach politycznych i wojskowych wywołała silne wrażenie wiadomość, że wybudowany świeżo w Medjolanie balon sterowy włoski ma zupełnie tę samą konstrukcję, co balon sterowy „Patrie“. Jednocześnie owa trzygodzinna wycieczka balonu niemieckiego z Berlina do Szpandawy zaniepokoiła francuzów, którzy zaczynają podejrzewać, że tajemnica balonu „Patrie“ mogła być wykradziona przez agentów zagranicznych.

POLICYA ZE STREJKUJĄCYMI.

BELFAST. Około 500 ludzi z król. irlandzkiej policji odbyło wczoraj zgromadzenie, na którym zażądali w związku ze strejkami robotników portowych i spowodowaną tem większą pracą, podwyższenia płac. Większość odmówiła przedłożenia swych życzeń na ręce komendanta, wobec czego oficerowie wyszli, a tłum wtargnął do koszar i przewodząc niezadowolonych zanieSIONO w tryumfie do domu cłowego, gdzie tenże wśród oklasków ludności wygłosił mowę.

PREZYDENCJI MINISTROW U CESARZA.

ISCHL. O g. pół do 8 rano przybyli prezydenci gabinetu Beck i Weckerle. Cesarz przyjął Becka o 11 przedpołudniem na audyencyi, która trwała do g. 1, poczem premierzy złożyli sobie nawzajem wizyty, a następnie byli u cesarza na obiedzie rodzinnym. O g. 4 popołudniu Beck odjechał do Wiednia, zaś Weckerle będzie dziś na audyencyi u cesarza.

WALKA Z KOSCIOŁEM WE FRANCYI.

PARYZ. Zamknięto klasztor „des oiseaux“, w którym znajdował się słynny zakład wychowawczy. W zakładzie tym kształciły się przez długie lata córki najwybitniejszych rodów francuskich, tudzież mnóstwo katolickich angielskich i irlandek. Zakonnice ustąpiły przed siłą. Zagrożono im bowiem, że przemocą usunięte będą z klasztoru.

W MACEDONJI.

SOFJA. Codziennie nadchodzą wiadomości o nowych walkach wojsk tureckich z powstańcami macedońskimi. Turcy, którzy są zaopatrzeni w artylerję górską, zadali kilka dotkliwych klęsk bandom macedońskim.

BALONY ZE STEREM.

HAGA. Wielkie wrażenie wywarł tu wniosek delegacji belgijskiej, domagający się, aby wszystkie mocarstwa zobowiązały się na lat pięć, że w razie wojny nie będą używały balonów do rzucania pocisków wybuchających.

TRAKTAT ROSYJSKO-JAPONSKI.

PARYZ. Źródła urzędowe podają wiadomości, że traktat rosyjsko-japoński składa się z dwóch części, z których jedna zawiera konwencję dyplomatyczną, druga ekonomiczną. Traktat reguluje sprawy rybołówstwa w północnych stronach oceanu Spokojnego, dalej stosunki handlowe w Azji wschodniej i kwestję odstąpienia pewnych torów kolejowych w Japonii. Konwencya dyplomatyczna gwarantuje „status quo“ w Azji wschodniej. Rosya i Japonja stwierdzają wzajemnie, że serdeczność stosunków jest napowrót przywrócona, a tem samem zdobyta rękojmia, że pokój zakłócony nie będzie.

TRUST PROCHOWY.

Waszyngton Fabrykanci nie należący do trustu, przysłali rządowimemoryał, w którym oświadczają, że dalsze eksplozje na okrętach wojennych są wielce prawdopodobne, ponieważ trust dostarcza rządowi bardzo lichych prochów małodymnych. Wdrożono śledztwo.

N A D E S Ł A N E.

Dr. Józef Bogdanik

prymarysz oddziału chirurgicznego w szpitalu św. Łazarza powrócił.

Kraków

Wielopole 4

MIODOSYTNIĄ Kazimierza Robackiego założona w 1841r. Kraków, ul. Sławkowska 26 poleca

MIÓD STOŁOWY LEKKI, BUTELKA 50 CT.
MIÓD STOŁOWY MOCNY, BUTELKA 60 CT.
MIÓD WYTRAWNY . . . BUTELKA 70 CT.

MIÓD KURACYJNY . . . BUTELKA 80 CT.
MIÓD ESSENCYJA . . . BUTELKA 1 ZŁR.
MIÓD KOPOWIEC, BUTELKA 1 ZŁR. 20 CT.

MIÓD KASZTELANSKI BUT. 1 ZŁR. 50 CT.
MIÓD BERNARDYNSKI — BUTELKA 2 ZŁR.
MALINIAKI — WIŚNIAKI — I DERENIAKI

